अथ एको गुणदेवाख्यो नन्दिदेवाभिधः परः
तम् ऊचतुर् उपाध्यायं शिष्याव् अनुगताव् उभौ । 9
तत्काव्यस्य अर्पणस्थानम् एकः श्रीसातवाहनः,
रसिको हि वहेत् काव्यं, पुष्पामोदम् इव अनिलः । 10
एवम् अस्तु इति तौ शिष्याव् अन्तिकं तस्य भूपतेः
प्राहिणोत् पुस्तकं दत्वा गुणाढ्यो गुणशालिनौ । 11
स्वयं च गत्वा तत्र एव प्रतिष्ठाने पुराद् बहिः
कृतसंकेत उद्याने तस्थौ देवीविनिर्मिते । 12
तच्छिष्याभ्यां च गत्वा तत् सातवाहनभूपतेः,
गुणाढ्यकृतिर् एषा इति दर्शितं काव्यपुस्तकं । 13
पिशाचभाषां तां श्रुत्वा, तौ च दृष्ट्वा तदाकृती,
विद्यामदेन सासूयं स राजा एवम् अभाषत । 14
प्रमाणं सप्त लक्षाणि, पैशाचं नीरसं वचः,
शोणितेन अक्षरन्यासो, धिक् पिशाचकथाम् इमां । 15
ततः पुस्तकम् आदाय गत्वा ताभ्यां यथागतं
शिष्याभ्यां तद् गुणाढ्याय यथावृत्तम् अकथ्यत । 16
गुणाढ्यो ऽपि तद् आकर्ण्य सद्यः खेदवशो ऽभवत्,
तत्त्वज्ञेन कृतावज्ञः को नाम अन्तर् न तप्यते? । 17
सशिष्यश् च ततो गत्वा नातिदूरं शिलोच्चयं
विविक्तरम्यभूभागम् अग्निकुण्डं व्यधात् पुरः । 18

Digitized by Google